ACHTERPAGINA

SLAKKENBESTRIJDING MET SLAKKEN

De segrijnslak, Helix aspersa, geen onbekende in onze tuinen en ruderale terreinen in het westen van ons land, werd vanwege zijn eetbaarheid omstreeks 1850 in Californië ingevoerd. De soort heeft zich echter tot een plaag ontwikkeld, vooral in citrusboomgaarden en in tuinen en wegbermen. Hoge populatiedichtheden langs snelwegen leveren gevaar op wanneer de slakken bij vochtig weer in groten getale de weg opkruipen. Sinds jaren heeft men de slak bestreden met het bekende metaldehydebevattende aas, maar sinds 1975 doet zich een steeds sterkere resistentie tegen metaldehyde voor.

Rond de Middellandse Zee wordt de van oorsprong Noordafrikaanse slak Rumina decolata (Achatinidae) algemeen aangetroffen. Dit dier leeft evenals andere vertegenwoordigers van deze familie grotendeels ondergronds. Deze slak lust graag andere slakken, een verschijnsel dat bij Gastropoden betrekkelijk weinig voorkomt. Door de ondergrondse leefwijze is de soort wijd verspreid met transporten van sierplanten in potten. Aan de Universiteit van Californië is een onderzoek gaande naar de mogelijkheden om R. decolata als biologisch bestrijdingsmiddel tegen de segrijnslak in te zetten. Aangezien de schade die R. decolata aan sierplanten en en voedingsgewassen toebrengt gering is, lijken er geen bezwaren te zijn deze soort, die reeds in andere delen van de VS voorkomt, in groten getale in Californië uit te zetten. In oriënterende experimenten is gebleken dat een inoculatie met 50 R. decolata exemplaren per citrusboom een zeer probaat middel is om de segrijnslak in citrusplanten te verdelgen.

(Uit: Vakbl. Biol. 1, 62; 1982)

J.H.